

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 7.11.2007
KOM(2007) 677 v konečném znění

2007/0238 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

**kterou se mění různá ustanovení směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006
o společném systému daně z přidané hodnoty**

(předložený Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1) SOUVISLOSTI NÁVRHU

- **Odůvodnění a cíle návrhu**

Z komentářů, které jsme obdrželi od podniků a členských států, vyplývá, že je nutné v několika bodech upravit směrnici 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „směrnice o DPH“). Žádná z těchto úprav nezpochybňuje hlavní zásady uvedené ve směrnici o DPH, a žádná z nich není tak významná, aby mohla být předmětem návrhu samostatné směrnice.

Z tohoto důvodu se zdálo, že je vhodné shrnout do jednoho návrhu všechny drobné úpravy, které je nezbytné provést ve směrnici o DPH. Tyto úpravy se týkají režimu DPH použitelného pro dodávky zemního plynu, elektřiny, tepla a/nebo chlazení, daňových režimů pro společné podniky založené podle článku 171 Smlouvy o ES a zohledňují některé důsledky spojené s rozšířením Unie a dále podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně na vstupu.

- **Obecné souvislosti**

Současný režim DPH pro plyn a elektřinu vyplývá zejména ze směrnice 2003/92/ES ze dne 7. října 2003. Ukázalo se však, že kvůli technickým termínům použitým v této směrnici měl nový režim DPH definovaný v této směrnici příliš omezenou oblast působnosti a neodpovídal hospodářské skutečnosti, zejména pokud jde o místo vyměření DPH pro dodávky zemního plynu a osvobození od DPH při dovozu zemního plynu. Mimo jiné se ukázalo, že by bylo vhodné uplatňovat stejná pravidla pro dodávky tepla nebo chlazení tepelnými a/nebo chladicími soustavami, neboť toto odvětví funguje podobným způsobem jako odvětví zemního plynu a elektřiny.

Článek 171 Smlouvy o ES umožňuje Společenství zakládat společné podniky nebo jiné struktury potřebné k účinnému uskutečňování výzkumných programů, vývojových a demonstračních programů Společenství. Rada ve svém rozhodnutí ze dne 19. prosince 2006 (2006/971/ES) potvrdila, že při provádění rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013) je možné zakládat zejména společné podniky a je velmi pravděpodobné, že k tomu bude v budoucnosti docházet stále častěji. Je proto třeba stanovit vhodný daňový rámec pro tyto typy podniků.

Bulharsku a Rumunsku stejně jako ostatním novým členským státům bylo povoleno použít v průběhu jejich přistoupení odchýlná opatření pro osvobození od daně pro malé a střední podniky a pro režim DPH platný pro mezinárodní přepravu osob. Tato odchýlná opatření je tedy vhodné zapracovat do směrnice o DPH z důvodů transparentnosti a koherence.

Pokud jde o nárok na odpočet daně, jedna ze základních zásad stanoví, že osoba povinná k dani může odpočíst DPH pro plnění provedená na vstupu, pouze pokud jsou zboží a služby použity pro účely těch plnění, u nichž je daň odpočitatelná. V této souvislosti Soudní dvůr Evropských společenství rozhodl, že osoba povinná k dani má nárok na to, aby zahrнула veškeré zboží pro smíšené použití nebo jeho část nebo ho nezahrнула do majetkových hodnot hospodářské činnosti, kterou vykonává. Pokud se osoba povinná k dani rozhodne, že z důvodů své hospodářské činnosti začlení veškeré

zboží, má nárok na odpočet DPH zaplacené na vstupu bezprostředně a v celé výši, ať již je či není zboží používáno souběžně pro podnikatelské a nepodnikatelské účely. Majetek, který je využíván k nepodnikatelskému použití, podléhá DPH jako poskytování služeb za úplatu na základě výše nákladů za poskytování.

Přestože by teoreticky každá z možností, kterou si osoba povinná k dani vybere, měla dospět k podobnému výsledku, je třeba poznamenat, že úplným začleněním zboží pro smíšené použití do majetku podniku dojde ke zvýhodnění v oblasti finančních toků, protože nepodnikatelské použití má za následek snížení daňového zatížení. Toto snížení se může zvýšit v poměru k používání zboží pro nepodnikatelské účely.

Toto platí zejména pro nemovitosti, s ohledem na skutečnost, že pořizovací cena je obvykle velmi vysoká a že současné používání pro podnikatelské a nepodnikatelské účely je možné a běžné, a životnost nemovitosti je obvykle mnohem delší než životnost ostatního zboží používaného pro podnikatelské účely. Zdá se, že je vhodné přijmout snížení DPH na nemovitosti, aby původní nárok na snížení DPH zaplacené na vstupu přísněji odrážel základní zásadu uvedenou výše a zabránil některým úpravám, jejichž cílem je vytvářet výhodu z neoprávněných finančních toků.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

Společný systém DPH se v současné době řídí směrnicí Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006. Tato směrnice vznikla přepracováním starší šesti směrnic o DPH 77/388/EHS ze dne 17. května 1977

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Nevztahuje se na tento návrh.

2) KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace zúčastněných stran**

Návrh obsahuje zejména technické úpravy, konzultace se konaly výlučně s členskými státy v rámci výboru pro DPH a pracovní skupiny č. 1.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Návrh směrnice obsahuje zejména technická ustanovení, která nezpochybňují důležité zásady, na nichž spočívají právní předpisy Společenství pro oblast DPH.

V případě uplatnění nároku na odpočet povede obnovení základní zásady týkající se uplatnění nároku na odpočet nejprve k odstranění případných rozdílů mezi osobami povinnými k dani. Poté bude mít uplatňování tohoto pravidla neutrální vliv, jak pro osoby povinné k dani, tak i pro správce daní.

Nebylo tedy nutné provádět studii o vlivu.

3) PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

Pro režim DPH použitelný pro zemní plyn a elektřinu se navrhuje rozšířit oblast působnosti o dodávky a dovoz zemního plynu prostřednictvím všech plynovodních sítí a o dodávky a dovoz prostřednictvím plavidel převážející zkapalnělý zemní plyn. Stejná pravidla se navrhuje i pro dodávky a dovoz tepla nebo chlazení prostřednictvím tepelných a/nebo chladících soustav. Pokud jde o místo vyměření DPH za poskytnuté služby, návrh stanoví, aby k tomuto zdanění došlo v členském státě příjemce všech služeb poskytnutých v souvislosti s přístupem k elektrické síti, k síti zemního plynu, tepla a/nebo chlazení, a nejen služeb, které souvisejí s přístupem k distribučním sítím. Návrh zjednodušuje postup, který členským státům umožňuje použít sníženou sazbu DPH pro dodávky zemního plynu, elektřiny a dálkového vytápění.

Pro společné podniky založené podle článku 171 Smlouvy o ES se navrhuje vyjasnit jejich daňový status ve vztahu k DPH. S ohledem na skutečnost, že jde o podniky založené na úrovni Společenství s cílem podporovat snahy Společenství v oblasti výzkumu, je třeba zohlednit jejich charakter související s působností na úrovni Společenství a specifický způsob jejich financování. Jsou financovány ze společných fondů použitím článku 185 finančního nařízení, což vede k tomu, že DPH pro nákupy na vstupu (obvykle neposkytuje nárok na snížení v důsledku chybějících zdanitelných plnění) by neoprávněně přiváděla finanční prostředky do vnitrostátních rozpočtů některých členských států. Abychom těmto následkům zabránili, je třeba považovat tyto podniky za mezinárodní subjekty, jsou-li vytvořeny Evropským společenstvím, mají-li právní subjektivitu a dostávají-li dotace ze souhrnného rozpočtu. Je třeba upřesnit, že osvobození od daně by se nemělo vztahovat na dodání zboží a služeb určených pro soukromé použití členů podniků.

Bulharsku a Rumunsku bylo v průběhu jejich přistoupení povoleno poskytnout osvobození od daně pro malé podniky a i nadále pokračovat v osvobození od DPH pro mezinárodní přepravu osob. Zdá se tedy, že tyto výjimky je užitečné uvést v textu směrnice o DPH, stejně tak jako tomu bylo pro ostatní členské státy.

Pokud jde o nárok na odpočet daně s cílem lépe uplatňovat zásadu, která stanoví, že odpočet vzniká pouze v případě, pokud dotyčné zboží a služby jsou používány pro potřeby plnění, u nichž je daň odpočitatelná, navrhuje se omezit původní nárok na odpočet DPH v poměru ke skutečnému podnikatelskému použití, pokud je nemovitost ke smíšenému použití součástí majetku podniku. Zároveň se navrhuje opravný systém, aby se zohlednily různé druhy podnikatelského a soukromého (nebo nepodnikatelského) použití těchto nemovitostí.

- **Právní základ**

Článek 93 Smlouvy o ES

- **Zásada subsidiarity**

Zásada subsidiarity se použije, nespadá-li návrh do výlučné pravomoci Společenství.

Cíle návrhu nemohou být uspokojivě dosaženy na úrovni členských států z těchto důvodů:

Témata, která jsou předmětem tohoto návrhu, jsou již předmětem právních předpisů Společenství, konkrétně směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006. Ustanovení stávajících právních předpisů Společenství je možné změnit pouze prostřednictvím práva Společenství.

Členské státy nemohou přijmout vnitrostátní právní předpisy, které by odporovaly harmonizovaným právním předpisům Společenství, aniž by došlo k předchozí změně stávajících právních předpisů Společenství.

Cílů návrhu může být lépe dosaženo činností Společenství z těchto důvodů:

Stávající právní předpisy Společenství mohou být změněny pouze právními předpisy Společenství.

Vzhledem k tomu, že jde o změnu již harmonizovaných právních předpisů, účinným postupem mohou být pouze činnosti na úrovni Společenství.

Návrh nepřekračuje rámec úpravy stávajících právních ustanovení, která se ukázala jako nevhodná.

Návrh je tedy v souladu se zásadou subsidiarity.

- **Zásada proporcionality**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z těchto důvodů:

Navržená opatření jsou uvedena v návrhu směrnice. Nicméně vzhledem k tomu, že jde o určení místa vyměření DPH, může být toto místo pouze jedno. Stejně tak je nutné, aby pravidla pro uplatnění nároku na odpočet DPH byla harmonizována.

Navržená opatření představují především vyjasnění a zjednodušení pravidel, která jsou v současné době platná pro DPH: pro hospodářské subjekty a občany, stejně tak i pro orgány veřejné správy mohou být jen přínosem.

- **Volba nástrojů**

Navrhovaný(é) nástroj(e): směrnice.

Jiné nástroje by nebyly přiměřené z těchto důvodů:

Vzhledem k tomu, že právní předpisy Společenství týkající se DPH, které mají být změněny mají formu směrnice, je směrnice nejvhodnějším nástrojem pro provedení této změny.

4) ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

5) DALŠÍ INFORMACE

- **Zjednodušení**

Návrh přináší zjednodušení legislativního rámce, zjednodušení správních postupů platných pro orgány veřejné moci (vnitrostátní nebo evropské), zjednodušení správních postupů platných pro soukromé subjekty a osoby.

Návrh obsahuje ustanovení, jehož cílem je zjednodušit společný režim DPH.

Návrh obsahuje ustanovení, které navrhuje zjednodušit postup použitelný pro členské státy, které si přejí zavést sníženou sazbu DPH pro dodávky zemního plynu, elektřiny a dálkového vytápění.

Opatření týkající se místa vyměření DPH pro dodávky zemního plynu znamenají pro podniky tohoto odvětví zjednodušení.

Cílem návrhu týkajícího se nároku na odpočet daně je zavést opravný systém, který by odrážel změny týkající se podnikatelského a nepodnikatelského použití nemovitostí. Proto se v tomto případě již nebude během období oprav uplatňovat článek 26 směrnice o DPH pro nepodnikatelské použití tohoto zboží, neboť tímto využíváním nevzniká nárok na odpočet daně. Za zjednodušení se považuje skutečnost, že soukromé (nebo nepodnikatelské) využívání se již nebude zdaňovat odděleně a dodatečně.

- **Srovnávací tabulka**

Členské státy jsou povinny sdělit Komisi znění vnitrostátních předpisů, kterými se směrnice provádí, a srovnávací tabulku mezi ustanoveními těchto předpisů a této směrnice.

- **Podrobné vysvětlení návrhu po kapitolách či člancích**

Režim DPH použitelný pro zemní plyn, elektřinu, teplo nebo chlazení (článek 1 body 1, 3 až 5, 7 a 9)

S ohledem na text přijatý Radou v roce 2003 se speciální režim DPH použitelný pro dodávky a dovoz zemního plynu a elektřiny vztahuje, pokud jde o zemní plyn, pouze na dodávky a dovoz, k nimž došlo prostřednictvím distribuční soustavy. V důsledku toho jsou z oblasti působnosti režimu vyloučeny dodávky a dovoz zemního plynu prostřednictvím plynovodních sítí dopravní sítě. Ostatně speciální režim se v současné době nevztahuje na dodávky a dovoz zemního plynu prostřednictvím plavidel převážejících zkapalnělý zemní plyn. Ukazuje se, že zemní plyn dodávaný nebo dovážený plavidly převážejícími zkapalnělý zemní plyn je stejný jako zemní plyn přepravovaný plynovodní sítí a je po znovyzplynění v přístavu příplutí přesměrován do plynovodních sítí dopravní sítě. Návrh stanoví, aby se speciální režim pro dodávky a dovoz zemního plynu vztahoval na dodávky a dovoz zemního plynu, k němuž dojde jakýmkoliv typem plynovodní sítě nebo plavidly převážejícími zkapalnělý zemní plyn.

Nedávno byly vybudovány první přeshraniční tepelné nebo chladicí sítě. Zdá se, že problematika týkající se dodávek a dovozu zemního plynu nebo elektřiny je stejná i pro dodávky a dovoz tepla nebo chlazení. Návrh směrnice tedy předpokládá, že režim DPH uplatňující se na dodávky a dovoz tepla nebo chlazení prostřednictvím tepelných a/nebo chladicích sítí se přizpůsobí režimu uplatňujícímu se pro zemní plyn a elektřinu.

Mimo jiné pokud jde o místo vyměření DPH za poskytování služeb, současné znění článku 56 směrnice o DPH stanoví provádění nástroje pro přenesení daňové povinnosti pouze pro poskytování přístupu do distribuční soustavy zemního plynu a elektřiny. Návrh chce tento nástroj pro přenesení daňové povinnosti rozšířit na veškeré poskytování služeb, které souvisí s poskytováním přístupu k elektrické síti, síti zemního plynu, tepla a/nebo chlazení, a ne tedy pouze pro služby spojené s přístupem k distribuční soustavě.

Zkušenost s nedávným prováděním postupu, který nyní stanoví článek 102, podle nějž se musí Komise vyjádřit k tomu, zda existuje riziko narušení hospodářské soutěže z důvodu použití snížené sazby DPH na zemní plyn, elektřinu a dálkové vytápění, ukázala, že je zastaralý a zbytečný. Již od přijetí směrnice 2002/93/ES články 38 a 39 zajišťují, že DPH se vybírá v místě, kde pořizovatel spotřebovává zemní plyn dodaný prostřednictvím distribuční soustavy a elektřinu. Tato pravidla zohledňují při určení místa dodání zvláštnosti tohoto typu dopravy, čímž se zabrání narušení hospodářské soutěže mezi členskými státy. Tento návrh chce tato pravidla rozšířit rovněž na dodávky tepla nebo chlazení prostřednictvím distribučních sítí tepla a/nebo chlazení. Nicméně i nadále je důležité zajistit, aby Komise a členské státy byly dostatečně informovány, pokud jde o účinné zavedení snížené sazby pro určitý členský stát v této velmi citlivé oblasti. Proto se navrhuje, aby členský stát, pokud chce zavést sníženou sazbu pro dodávky zemního plynu, elektřiny a dálkového vytápění, nejprve uspořádal předchozí konzultační postup výboru pro DPH.

Režim DPH použitelný pro společné podniky (čl. 1 bod 10)

Podle článku 151 směrnice o DPH vzniká nárok na osvobození od daně tehdy, pokud mezinárodní organizaci vytvořily alespoň dva státy uznávané Evropskou unií nebo fungující mezinárodní organizací (pokud jde v případě potřeby o spojení s jinou mezinárodní organizací nebo státem) v rámci společných oprávněných cílů, které nejsou výlučně hospodářské povahy. Za mezinárodní organizace nelze považovat společné podniky. Mimo jiné úkolem těchto podniků je uskutečňovat politiku Společenství, pro niž jsou důležité nejen finanční příspěvky poskytované Společenstvím, ale i finanční příspěvky pocházející z vnitrostátních rozpočtů členských států.

Abychom zabránili vlivu zdanění nákupů provedených podniky, jejichž činnosti zpravidla nepodléhají zdanění DPH a pro něž zaplacením DPH na vstupu nevzniká nárok na odpočet daně, je nutné vytvořit pro společné podniky podobné zacházení, jako mají mezinárodní organizace. Navrhuje se tady vložit do směrnice o DPH nový článek 15a, který společné podniky postaví na stejnou úroveň jako mezinárodní organizace. Toto zacházení se bude nicméně týkat pouze subjektů zřízených Evropským společenstvím, které mají právní subjektivitu a skutečně dostávají příspěvky ze souhrnného rozpočtu. Předpokládá se, že osvobození od daně se nebude vztahovat na dodávky zboží a služeb určených pro soukromé použití členy podniků.

Zohlednění některých důsledků spojených s rozšířením (čl. 1 body 2, 6, 8 a 12 až 16).

Bulharsku a Rumunsku bylo v průběhu jejich přistoupení povoleno poskytnout osvobození z daně pro malé podniky. V zájmu jasnosti a transparentnosti byla tato odchylka zapracována do článku 287. Aby bylo zohledněno povolení udělené v tomto rámci a těmto nových členských státům, aby mohly i nadále uplatňovat osvobození od DPH pro mezinárodní přepravu osob, byly do směrnice o DPH vloženy nové články 390a a 390b.

Pravidla pro uplatnění nároku na odpočet daně na zboží a služby vztahující se na některé nemovitosti (čl. 1 bod 11).

V rámci nároku na odpočet daně základní zásada uvedená v článku 168 směrnice o DPH stanoví, že osoba povinná k dani má nárok na odpočet DPH, pokud zboží a služby, na něž se DPH, která byla nebo má být zaplacená, vztahuje, se používají pro

plnění, u nichž je daň odpočitatelná.

Cílem ustanovení je vyjasnit nárok na odpočet, pokud se vztahuje na nemovitost, která je využívána zároveň pro podnikatelské i nepodnikatelské účely. To se týká zejména DPH, která se vztahuje na nákup nemovitostí, ale také na některé poskytování služeb, jako je stavba, renovace nebo významné přestavby, které z hospodářského hlediska mohou být na stejné úrovni jako nákup nebo stavba nemovitosti. Toto navržené opatření se však nevztahuje na drobné opravy a zlepšování.

Ustanovení nyní stanoví, že v případech uvedených v předchozím odstavci je počáteční odpočet omezen na efektivní využívání zboží pro plnění, u nichž je daň odpočitatelná v okamžiku vzniku daňové povinnosti. V případě smíšeného použití by již nebylo nadále možné okamžitě odpočíst celou DPH zaplacenou na vstupu.

S ohledem na toto omezení týkající se odpočtu daně pro osobu povinnou k dani se zavádí opravný systém, který zohlední změny týkající se podnikatelského a nepodnikatelského použití dotyčných nemovitostí během období, které odpovídá opravnému období pro investiční majetek. Nový systém se bude týkat rovněž zvýšení či snížení podnikatelského použití. Na jedné straně by tento systém nahradil zdanění nepodnikatelského použití (článek 26 směrnice o DPH) během opravného období a na straně druhé by zavedl opravný systém ve prospěch osoby povinné k dani v případě, že dojde k většímu podnikatelskému využití v souvislosti s plněním, u něhož je daň odpočitatelná. Způsob fungování tohoto systému je srovnatelný s již existujícím systémem pro opravu odpočtů pro investiční majetek, který pro podnikatelské využití upravuje změny procentního podílu zdanitelných plnění (a ostatních plnění, u nichž je daň odpočitatelná) a plnění osvobozených od daně (bez nároku na odpočet) během opravného období. Pokud jde o vztah mezi podnikatelskými a soukromými (nebo nepodnikatelskými) plněními, uplatňuje se nový opravný systém souběžně s původním opravným systémem, aniž by posledně zmíněný systém byl změněn, pokud nemovitost představuje investiční majetek.

Aby byl vyjasněn způsob, jak vykonávat nárok na odpočet daně v případě nemovitosti ke smíšenému použití, navrhuje se vložit do směrnice o DPH článek 168a.

Návrh

SMĚRNICE RADY, kterou se mění různá ustanovení směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu²,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru³,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁴ musí být upravena, aby do ní mohly být vloženy různé změny, nejčastěji technického rázu.
- (2) Vzhledem k tomu, že se jedná o ustanovení týkající se dovozu a místa zdanění dodávek zemního plynu a elektřiny, nevztahuje se speciální režim uvedený ve směrnici Rady 2003/92/ES ze dne 7. října 2003, kterou se mění směrnice 77/388/EHS, pokud jde o pravidla týkající se místa dodání plynu a elektrické energie⁵, na dovoz a dodávky zemního plynu prostřednictvím plynovodní sítě, která není součástí distribuční soustavy, a zejména plynovodní sítě dopravní sítě, kterou jsou prováděny téměř všechny přeshraniční transakce plynovodní sítě. Proto je třeba rozšířit oblast působnosti speciálního režimu o dovoz a dodání zemního plynu prostřednictvím všech plynovodních sítí.
- (3) V současné době se speciální režim nevztahuje ani na dovoz a ani na dodávky zemního plynu prostřednictvím plavidel převážejících zkapalnělý zemní plyn, přestože tento zemní plyn má stejné vlastnosti jako zemní plyn dovážený nebo dodávaný plynovodní sítí a po znovuzplynění je přepravován do plynovodní sítě. Je třeba rozšířit oblast působnosti speciálního režimu o dovoz a dodávky zemního plynu prostřednictvím plavidel převážejících zkapalnělý zemní plyn.
- (4) Do provozu již byly uvedeny první přeshraniční tepelné a chladicí sítě. Problematika týkající se dodávek a dovozu tepla nebo chlazení je stejná jako problematika týkající

¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

² Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

³ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁴ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/138/ES (Úř. věst. L 384, 29.12.2006, s. 92).

⁵ Úř. věst. L 260, 11.10.2003, s. 8.

se dodávek a dovozu zemního plynu a elektrické energie. Již současná pravidla pro zemní plyn a elektrickou energii zajišťují, že DPH je vybírána v místě, kde pořizovatel elektřinu spotřebovává. Tato pravidla tak brání jakémukoli narušení hospodářské soutěže mezi členskými státy. Stejný režim jako pro zemní plyn a elektrickou energii by se měl použít pro teplo a chlazení.

- (5) Pokud jde o místo vyměření DPH na poskytování služeb, stanoví současné právní předpisy speciální režim pouze pro poskytování přístupu do distribuční soustavy zemního plynu a elektrické energie. Někteří velcí spotřebitelé zemního plynu nebo elektrické energie jsou však připojeni přímo do dopravní sítě a ne do distribuční soustavy. Je tedy třeba rozšířit oblast působnosti tohoto speciálního režimu o veškeré poskytování služeb spojených s poskytováním přístupu k elektrické síti, síti zemního plynu a tepla nebo chlazení.
- (6) Zkušenost s nedávným prováděním nyní platného postupu, podle nějž se musí Komise vyjádřit k tomu, zda existuje riziko narušení hospodářské soutěže z důvodu použití snížené sazby DPH na zemní plyn, elektřinu a dálkové vytápění ukázala, že je zastaralý a zbytečný. Pravidla, podle nichž se stanoví místo zdanění, zaručují, že DPH je vybírána v místě, kde pořizovatel zemní plyn, elektrickou energii, teplo a chlazení spotřebovává. Tato pravidla tak brání jakémukoli narušení hospodářské soutěže mezi členskými státy. Nicméně i nadále je důležité zajistit, aby Komise a členské státy byly dostatečně informovány o zavedení snížené sazby určitým členským státem v této velmi citlivé oblasti. Proto je nutné předem konzultovat výbor pro DPH.
- (7) Společné podniky a ostatní subjekty vytvořené podle článku 171 Smlouvy o ES jsou pověřeny prováděním politik Společenství. Aby se zabránilo vlivu zdanění ve prospěch členského státu, do nějž je daň odváděna, avšak v neprospěch jiných členských států a Evropských společenství, je nutné udělit společným podnikům založeným Společenství, které mají právní subjektivitu a skutečně dostávají příspěvky ze souhrnného rozpočtu v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁶, osvobození od DPH pro nákupy uskutečněné na vstupu.
- (8) Bulharsku a Rumunsku bylo v průběhu jejich přistoupení povoleno poskytnout osvobození z daně pro malé podniky a i nadále pokračovat v osvobození od DPH pro mezinárodní přepravu osob. V zájmu jasnosti a koherence je třeba tyto výjimky zapracovat do samotné směrnice.
- (9) V případě nároku na odpočet daně, základní pravidlo stanoví, že tento nárok vzniká pouze tehdy, pokud osoba povinná k dani využívá zboží a služby pro potřeby plnění, u nichž je daň odpočitatelná. Toto pravidlo je třeba vyjasnit a posílit, aby se všemi osobami povinnými k dani bylo zacházeno stejným způsobem, pokud zboží, i když i nadále souvisí s podnikatelskou činností osoby povinné k dani, není používáno výlučně pro použití související s touto činností. Je třeba omezit původní nárok na odpočet DPH při použití, který vede k plnění, u nichž je daň odpočitatelná v okamžiku vzniku daňové povinnosti.

⁶ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES, Euratom) č. 1995/2006 (Úř. věst. L 390, 30.12.2006, s. 1).

- (10) V této souvislosti je třeba toto pravidlo uplatnit na nemovitosti, které jsou svěřeny osobě povinné k dani, a na důležité služby související s těmito nemovitostmi, které jsou dodávány. Tyto situace představují nejvýznamnější případy, na jedné straně s ohledem na hodnotu a životnost nemovitosti a na straně druhé s ohledem na v praxi zcela běžné smíšené použití těchto nemovitostí.
- (11) S ohledem na omezení původního nároku na odpočet DPH a s cílem zajistit pro osoby povinné k dani spravedlivý systém odpočtu je třeba sestavit opravný systém, aby byly zohledněny změny při podnikatelském a nepodnikatelském použití těchto nemovitostí během období, které odpovídá opravnému období, které se vztahuje na investiční majetek.
- (12) Směrnici 2006/112/ES je proto třeba odpovídajícím způsobem změnit,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) V článku 2 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Za „výrobky podléhající spotřební dani“ se považují energetické výrobky, alkohol a alkoholické nápoje a zpracovaný tabák, vymezené platnými právními předpisy Společenství, avšak nepovažují se za ně plyn dodávaný plynovodní sítí nebo plavidly převážejícími zkapalnělý zemní plyn, ani elektřina a teplo nebo chlazení dodávané prostřednictvím tepelných nebo chladicích sítí.“

- 2) V článku 13 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy mohou činnosti veřejnoprávních subjektů, které jsou osvobozeny od daně podle článků 132, 135, 136 a 371 a 374 až 377, čl. 378 odst. 2, čl. 379 odst. 2 a článků 380 až 390b, považovat za činnosti, které tyto subjekty vykonávají jako orgány veřejné moci.“

- 3) V čl. 17 odst. 2 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) dodání zemního plynu plynovodní sítí nebo plavidly převážejícími zkapalnělý zemní plyn a dodání elektřiny nebo tepla nebo chlazení prostřednictvím tepelných nebo chladicích sítí za podmínek uvedených v člancích 38 a 39;“

- 4) Články 38 a 39 se nahrazují tímto:

„Článek 38

1. V případě dodání zemního plynu plynovodní sítí nebo plavidly převážejícími zkapalnělý plyn nebo v případě dodání elektřiny nebo tepla nebo chlazení tepelnými nebo chladicími soustavami obchodníku povinnému k dani se za místo dodání považuje místo, kde má tento obchodník povinný k dani sídlo ekonomické činnosti

nebo stálou provozovnu, pro niž se zboží dodává, nebo nemá-li takové sídlo či provozovnu, místo, kde má bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje.

(1) „Obchodníkem povinným k dani“ se pro účely odstavce 1 rozumí osoba povinná k dani, jejíž hlavní činností v souvislosti s nákupem zemního plynu, elektřiny nebo tepla nebo chlazení je následný prodej těchto produktů a jejíž vlastní spotřeba těchto produktů je zanedbatelná.

Článek 39

V případě dodání zemního plynu plynovodní sítí nebo plavidly převážejícími zkapalnělý plyn nebo v případě dodání elektřiny nebo tepla nebo chlazení, na která se nevztahuje článek 38, se za místo dodání považuje místo, kde pořizovatel skutečně zboží využívá a spotřebovává.

Pokud pořizovatel skutečně nespotřebuje veškerý zemní plyn, veškerou elektřinu nebo teplo nebo chlazení nebo jejich část, považuje se nespotřebované zboží za využitě a spotřebované v místě, kde má pořizovatel sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, pro niž se zboží dodává. Nemá-li pořizovatel takové sídlo či provozovnu, má se za to, že zboží využil a spotřeboval v místě, kde má bydliště, nebo v místě, kde se obvykle zdržuje.“

5) V čl. 56 odst. 1 se písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) poskytnutí přístupu do dopravní nebo distribuční sítě zemního plynu, elektřiny nebo poskytnutí přístupu do tepelných nebo chladicích sítí a přeprava nebo přenos prostřednictvím takové sítě nebo poskytnutí dalších s tím přímo souvisejících služeb;“

6) V čl. 80 odst. 1 písm. b) se slova „článků 380 až 390“ nahrazují slovy „článků 380 až 390b“.

7) Článek 102 se nahrazuje tímto:

„Článek 102

Po konzultaci výboru pro DPH může každý členský stát uplatňovat sníženou sazbu u dodávek zemního plynu, elektřiny nebo dálkového vytápění.“

8) V čl. 136 písm. a) se slova „článků 380 až 390“ nahrazují slovy „článků 380 až 390b“.

9) V článku 143 se písm. b) nahrazuje tímto:

„1) dovoz zemního plynu plynovodní sítí nebo plavidly převážejícími zkapalnělý zemní plyn, dovoz elektřiny nebo tepla nebo chlazení prostřednictvím tepelných nebo chladicích sítí.“

10) Vkládá se nový článek 151a, který zní:

„Článek 15a

Pro účely čl. 151 odst. 1 prvního pododstavce písm. b) jsou na stejnou úroveň jako mezinárodní organizace postaveny společné podniky a všechny další subjekty nutné k účinnému uskutečnění výzkumných programů, programů technologického rozvoje a demonstrace prováděných Společenstvím a založené Společenstvím podle článku 171 Smlouvy o ES, které mají právní subjektivitu a skutečně dostávají příspěvky ze souhrnného rozpočtu v souladu s článkem 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002⁷, pod podmínkou, že tyto společné podniky a další subjekty nevykonávají podnikatelskou činnost ve smyslu čl. 9 odst. 1 této směrnice.

Nicméně osvobození od daně stanovené v čl. 151 odst. 1 prvním pododstavcem písm. b) se nevztahuje na dodávky zboží a poskytování služeb určených pro soukromé použití členy společných podniků nebo jakýmkoli dalšími subjekty uvedenými v prvním pododstavci.“

- 11) Vkládá se nový článek 168a, který zní:

„Článek 168a

V případě pořízení zboží, stavby, renovace nebo významné přestavby nemovitostí je původní nárok na odpočet, vzniklý v okamžiku, kdy vzniká daňová povinnost, omezen v poměru ke skutečnému využívání pro plnění, u nichž je nárok na odpočet.

Odchylně od článku 26 jsou změny v poměru využívání nemovitosti uvedené v prvním pododstavci zohledněny v podmínkách uvedených v člancích 187, 188, 190 a 192 pro opravu původního nároku na odpočet daně.

Změny uvedené v druhém pododstavci jsou zohledněny během období, které určí členské státy v souladu s čl. 187 odst. 1 pro investiční majetek.“

- 12) V čl. 221 odst. 2 se slova „článků 380 až 390“ nahrazují slovy „článků 380 až 390b“;
- 13) V článku 287 se doplňují body 17) a 18), které znějí:

„17) Bulharsko: 25 600 EUR,

18) Rumunsko: 35 000 EUR.“

- 14) Vkládají se články 390a a 390b, které znějí:

„Článek 390a

Bulharsko může za podmínek platných v tomto členském státě ke dni jeho přistoupení pokračovat v osvobození od daně u mezinárodní přepravy osob uvedené v části B bodě 10 přílohy X, dokud stejné osvobození od daně uplatňuje některý z členských států, které byly členy Společenství k 1. lednu 2007.

⁷ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

Článek 390b

Rumunsko může za podmínek platných v tomto členském státě ke dni jeho přistoupení pokračovat v osvobození od daně u mezinárodní přepravy osob uvedené v části B bodě 10 přílohy X, dokud stejné osvobození od daně uplatňuje některý z členských států, které byly členy Společenství k 1. lednu 2007.“

- 15) V článku 391 se slova „v člancích 380 až 390“ nahrazují slovy „v člancích 380 až 390b“;
- 16) V příloze X se nadpis nahrazuje tímto:

SEZNAM PLNĚNÍ, NA NĚŽ SE VZTAHUJÍ ODCHYLKY UVEDENÉ V ČLÁNCÍCH 370 A 371 A ČLÁNCÍCH 375 AŽ 390B“

Článek 2

Provedení do vnitrostátních právních předpisů

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. července 2008. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi nimi a touto směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnicí nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda*